

Pesmi invalidov.

Brez noge.

*Trkam ob tlak,
a kamen je trd —
kdo omehča ga?*

*Plah je korak,
v njem žalost in srd —
kdo ju premaga?*

*Črn je oblak
kot žalobni prt —
kdo ga prežene?*

*Mrsel je mrak,
v mraku je smrt —
šivljenje v njem vene ...*

Slepci.

*Koliko je temnih cest,
ki beše kot ptice v tuje —
pa se vrnejo v pomlad
bele, da se svet raduje ...*

*Koliko je mračnih mest,
misel grenka v njih potuje —
pa prisveti šarek slat,
pesmi sladkih v svet nasuje ...*

*Kje pa naša je povest,
da vstajenje oznanjuje? —
Črna, silna je bolešt,
ki nam v srcih kljuje, kljuje ...*

Hiralec.

<i>Mati moja, v šivljenju poletje si mi brezskrbno prerokovala: lice prezdravo, krepko postavo, v srcu pa svežih, svobodnih sil...</i>	<i>Mati moja, skrbna ko ptička, goro zeleno si mi darovala: gozd v njej šumeči, vir v njem kipeči, v viru pa leka in v gozdu zdravil...</i>
--	---

*Mati moja — o, da si znala,
kaj tvojemu sinu prinese pomlad:
sols bi jezero
naplakala s vero —
sam bi se s žalostjo v njih potopil...*

Tone Gaspari.

